

[H. C. Hansen]

Jeg synes lige, jeg vil gøre den overfyldte sal og ministeren opmærksom på, at der i sommer blev afsluttet en aktion af finansministeriet, der gik under navnet »aktion store selskaber«. Det viste sig, at kun 4 ud af disse 60 store aktieselskaber havde så meget orden i deres skatteregnskaber, at de uden videre kunne godkendes af skattevæsenet. Blandt de 56 resterende firmaer befandt sig de fleste af landets største og mest anerkendte erhvervsvirksomheder. Det er overvejende sandsynligt, at mindre firmaer, der ikke har samme muligheder for at have ansat regnskabskyndige, statsautoriserede revisorer, jurister osv., vil have endnu større fejlmuligheder, således at antallet af erhvervsvirksomheder med fejl i skatteregnskaber nærmer sig 100 pct.

Lægges der hertil de fejlmuligheder, der er i lovgivningen omkring kildeskat, feriepenge, sygepenge, ATP, sønehelligdagsbetaling, moms, arbejdsledighedsfond, invalideforsikringsfond, lønmodtagergarantifond, statistik, toldregnskab, pris- og avancelovgivning, miljø- og arbejderbeskyttelseslovgivning osv., er det tvivlsomt, om så meget som blot én erhvervsvirksomhed kan siges at have så meget orden i regnskaberne, at de uden videre kan godkendes af det offentlige. Det er fremskridtspartiets opfattelse, at alt for mange erhvervsdrivende, både store og små, føler sig som jaget vildt, og alt for mange danske føler det tilfældigt, hvem en retssag rammer, og hvem der går fri. Stykke for stykke er det offentliges krav blevet større, og stykke for stykke er den enkeltes frihed blevet mindre og mindre. Retssansen bliver efter vor mening krænkede igennem stigende kriminalisering af det erhvervsliv, som er grundlaget for Danmarks eksistens, hvad enten vi er socialdemokrater eller fremskridtsfolk. Vi bliver gjort til en nation af småsnydere uden at vilje det. Lovene kan ikke overholdes.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Hr. Glistrup bebrejdede mig for lidt siden, at jeg ikke viste stærk nok respekt for folketinget. Nu fortæller en af hr. Glistrups partifæller, at de love, dette folketing gennemfører, ikke kan overholdes. Jeg gad dog vidst, hvem der viser den største despekt i denne situation.

Rent bortset fra det forstod jeg heller ikke rigtig hr. H. C. Hansens hovedeksempler, for

ikke alene jeg, men også hr. Glistrup havde orienteret hr. H. C. Hansen, inden han gik på talerstolen, om, at den simple uagtsomhed netop var fjernet fra de centrale straffebestemmelser i såvel kildeskatteoven som skattekontrolloven. Det, der bliver tilbage af hr. H. C. Hansens indlæg, er forhåbentlig det, jeg også tillod mig med positivt fortegn at indlægge i selve forslaget, nemlig en almindelig indstilling om, at anvendelsen af straf bør begrænses, og jeg meddelte min sympati for denne grundholdning. Jeg mener derimod fortsat, at det konkrete forslag er udtryk for et bunkebryllup, som jeg ikke finder hensigtsmæssigt. Jeg tror med min respekt for folketinget, at det nyttige ved dette forslags fremsættelse er, at det giver os anledning til at overveje, om vi kan finde former, hvorunder vi løbende holder hinanden orienteret om muligheder for i forbindelse med revision af konkrete særlove at fjerne den simple uagtsomhed. Jeg tror derfor også med min respekt for folketinget, at dette forslag næppe har store muligheder for at blive vedtaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af folketinget *Kjærulff-Schmidt*, der har orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv, har meddelt mig, at han fra og med den 7. november 1977 atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Wambers*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører fra nævnte dato at regne.